

PORTANTVEU DEL TERÇ ORDE I CONFRARIES DEL CARME DE CATALUNYA

Full mensual beneït per l'Eminentíssim Cardenal de Tarragona i tots els Excms. i Rdms. Srs. Bisbes de Catalunya

NÚM. 25

JULIOL DEL 1936

ANY III

SOROR NOSTRA ES...

Sou germana nostra! diem respectuosament i confiada a Maria en una de les antífones de l'Ofici del dia de la festivitat del Carme.

Moltes són les Congregacions Religioses consagrades a Maria, els membres de les quals es gloriën d'anomenar-se: «Fills de l'Immaculat Cor de Maria», «Servents de Maria»... Solament els Carmelites han tingut el sant atreviment d'apropriar-se el títol honorífic de «Germans de la Benaurada Verge Maria».

Els fidels, en general, no s'atreveïxen pas a emprar el nom de germà quan acuden a Maria per alcançar algun favor. Aquest tractament importa una gran familiaritat de la qual no gosarien usar sense el temor d'ésser menys respectuosos envers Maria Santíssima. En les hores de major emoció prefereïxen anomenar-la simplement la seva Mare: «Déu vos salve, Reina i Mare de misericòrdia».

Nosaltres, però, que d'una manera o d'una altra pertanyem a l'Orde del Carme, tenim el dret d'invocar Maria no solament amb el nom dolcíssim de Mare, sinó també amb el de Germana. Aquest privilegi ens ha estat acordat simultàniament per Maria Santíssima, pels Papes i pels fidels.

Les lliçons de l'Ofici del dia de la festa del Carme, ens assabenten que des del començament de l'Església, havent els fidels entès la devoció fervorosa que a Maria Santíssima professaven els Carmelites, començaren anomenar-los «Germans de la Verge Maria».

Aquest títol devia estar molt en conformitat amb el seu esperit quan no solament fou aprovat pels Papes sinó que fou enriquit per diversos d'ells amb privilegis, concedint indulgències als fidels que donessin aquest nom als Carmelites.

Una glòria i distinció tan particular no podia deixar de suscitar enemics. Per això, plantat tot just a Europa l'Orde del Carme, foren moltes les persecucions que a causa d'aquest nom hagué de suportar. Però Maria, que sempre veïlla pel seu Orde, sortí al pas dels insidiosos enemics i manifestà miraculosament quan grat li era que els Carmelites es proclamessin germans seus, puig havent estès la seva mà i senyalant els Carmelites digué: «Aquests són els meus germans ben estimats».

FLORS LITÚRGIQUES DEL CARME

Si és veritat que la sagrada Litúrgia és *la norma del què hem de creure i del què hem de pregar* i una font de primer ordre per a tota classe de veritats religioses, ¿quina joia i noble orgull no haurem d'experimentar tots els Carmelites en veure solemniament proclamades en la Litúrgia eclesiàstica les nostres glòries carmelitanes i fermament corroborats els principals privilegis de l'Orde? Amb la major simplificació possible —car l'assumpte demanaria moltes i moltes planes— els vaig a enumerar ací, tal com els trobem en la sagrada Litúrgia de les dues festivitats celebrades per tot l'Orde en aquest mes: de nostra Mare del Carme, el dia 16, i de nostre sant Fundador Elias Profeta, el dia 20.

L'*Oració* litúrgica de la diada del Carme, que es diu tant a l'Ofici com a la Santa Missa, i que ocupa, podríem dir, el pensament central de tota la Festivitat, comença bellament recordant-nos que l'Orde del Carme és *l'Orde per excel·lència de la Benaurada Verge Maria*, títol gloriósíssim amb què volgué Déu honorar tota la Família Carmelitana, i que sempre, ja des de l'antigor, li han reconegut els summes Pontífexs anomenant-la *Ordo totus marianus*.

Altra insigne glòria carmelitana n'és el *Patriarcat de sant Elias*, o sigui l'origen de l'Orde del gran Profeta del Carmel, a qui sempre els Carmelites han honorat com a Pare i Fundador. Qüestió aquesta molt debatuda entre els crítics, però fermament proclamada en la sagrada Litúrgia tant del dia 16, especialment en les lliçons del segon nocturn de les Matines, com d'una manera particu-

lar en la del dia 20, festivitat del sant Profeta, la qual ben bé podem afirmar que tota ella no és altra cosa sinó una magnífica apologia del Patriarcat d'Elias, gran Profeta del Carmel i Pare de tota la gloriosa Nissaga que d'aquella Muntanya en sorgí.

L'Orde místic i l'Orde contemplatiu per antonomàsia, és l'Orde dels Carmelites, que ha donat a l'Església de Déu, Doctors místics tan excel·lents com sant Joan de la Creu i santa Teresa de Jesús, i per això, després d'haver escoltat el que en la Capitula de les Laudes de la Festivitat del Carme se'ns diu sobre la pujada d'Elias al vèrtex del Carmel, amb els cors enfervorits cantem en l'Himne que segueix: *Pujem pels alterosos cims del Carmel, ens crida la Verge Mare, per fer-nos rics de flors de gràcies que Ella hi té*. Ascensió a la Santa Muntanya que s'ha d'entendre plenament en el sentit que descriu sant Joan de la Creu en la seva gran obra mística *La subida del Monte Carmelo*.

I sobre els dos grans privilegis de l'Escapulari, l'un de la preservació de caure a l'infern i l'altre sobre la deslliurança ràpida del Purgatori, no hi ha que dir que està plena tota la sagrada Litúrgia de la magna festivitat del Carme, tant en els himnes, com en les lliçons del segon nocturn, com d'una manera especial en el solemne Prefaci de la Missa, que cal remarcar-lo per la importància cabdal que sempre té aquest moment en la Litúrgia.

Ja veus, quines flors tan escollides trobes en el deliciós jardí del Carmel: enflaire-les i embauma ben bé la teva ànima del seu celestial aroma.

La Servenja de Déu Carme de Sojo d'Anguera

Terciària del Carme

(Acabament)

A cada pregunta demanant-li una decisió Carme responia: «que es faci en mi sempre la divina voluntat». A la tercera vegada el Dr. Casañas arborat per la fe replicà: «Es doncs voluntat de Déu que se li demani la teva curació corporal a canvi d'altres patiments morals o d'esperit, per a la seva glòria, la canonització del Beat Josep Oriol, santificació nostra i de la família i...» d'un altre fi que es sabrà al Cel. Després d'això sortí i comunicà als altres l'esperada resolució, rebuda amb tal entusiasme que el Dr. Anguera exclamà: «La gràcia vindrà i en demano un senyal evident: la curació repentina».

L'endemà mateix, dilluns després de la festa de la Sma. Trinitat, començaren plegats un altre triduum, demanant a la Majestat Divina per intercessió del Beat Josep Oriol, la curació amb les esmentades intencions.

La pregària pujava fervorosa al Cel, animada d'una fe que no frontollava davant un nou agreujament preagònic. I el Dr. Casañas tan rigorós en exigir als penitents secret sobre llurs inferioritats i a Carme en particular en el que feia al seu ideal de soferença, creié convenient, al segon dia, revelar-lo amb les següents paraules: «Saben vostès—féu, dirigint-se al seu futur Secretari episcopal Rnd. Dr. D. Lli Freixa i Ortega i als altres dos sacerdots presents—com és demanada la salut de Carme? Es a condició que haurà de patir sempre físicament o moral de manera que cap persona se n'adoni i de consegüent sense ésser compadida de ningú; no com Santa Teresa de Jesús que deia: *O patir o morir*, sinó com Santa Magdalena de Pazzi que volia *sofrir sempre i no morir*.

Aquesta revelació causà gran emoció a tots els presents singularment

a la mare, que hagué d'ésser aconhortada pel Dr. Freixa. Carme sotraguejada en la seva humilitat digué a cau d'orella a la seva mare: «quant sento que el Dr. Casañas hagi esbombat el meu secret! Però no s'espanti, mamà, car no sabem els designis de Déu», els quals es feren manifestos l'endemà mateix.

«T'estàs morint, Carme», li deia el Pare espiritual tentant la seva fe en la darrera nit del triduum i vigília de la festa del Corpus. Ella contestà: «No, Pare; creuria morir aviat, tan mala em sento! si no fos per la seguretat que Déu N. S. em dona d'obtenir la curació».

Després d'una breu estona—a un quart de dotze—«Vaig sentir, digué, una sensació particular de unió amb Déu N. S. i m'assaltà la idea que tal vegada el Senyor volia de mi quelcom aquella nit i al moment vaig pensar: «serà que, per intercessió del Beat Josep Oriol et vol guarir? I repentinament em vaig sentir del tot bé». Això passava en el mateix instant en què el Dr. Casañas acabava el triduum al Seminari del qual n'era Rector.

«Mamà, mamà!» va oir de lluny i astorat el Dr. Anguera. Corre i veu Carme transmutada, amb la faç resplendent de misteriosa llum, mentre li deia: «Estic guarida». I el Doctor comprovà que realment ho estava.

L'endemà, dia 20 de juny, Carme sortia a oír Missa i combregar a l'església de Bellem, poc distant de casa seva, n.º 4 de la Rambla d'Estudis.

Què succeirà a l'esdevenidor a tan afortunada criatura? Deixem la resposta per altres articles que aniran apareixent a les planes de EL CARME.

MM. JOSEP MONSÓ

Promotor de la Causa de Beatificació

Preguntes i respostes

Què entenem per «Jubileu del Sant Escapulari»?

Es una gràcia singularíssima atorgada pel Sant Pare Lleó XIII a tots els Carmelites i anexa a la festivitat de la Mare de Déu del Carme «amb el fi—diu el Sant Pare—de promoure més eficaçment la pietat i devoció dels fidels envers la Benaurada Verge del Carme, de la qual poden treure'n abundantíssims i saludables fruits per a les seves ànimes».

En virtut d'aquest privilegi tots els fidels poden guanyar una indulgència plenària aplicable a les ànimes del Purgatori quantes vegades visitin amb les condicions degudes una de les esglésies esmentades en el decret de concessió.

Aquest privilegi fou concedit al P. Lluís Galli el dia 16 de maig de 1892.

Quines condicions hi ha establertes per a guanyar el Jubileu?

Per a lucrar qualsevol Jubileu és necessari observar els següents requisits: 1-Estar en gràcia de Déu almenys en el moment de complir la darrera obra manada. 2-Fer intenció de lucrar el jubileu. 3-Confessar dintre dels vuit dies que precedeixen a la festa o en els vuit següents i combregar el dia de la vigília o bé dintre dels vuit dies que segueixen a la festivitat. Aquelles persones que acostumen confessar-se almenys dues vegades al mes i combreguen diàriament o quasi diàriament, poden guanyar totes les indulgències sense necessitat de fer cap confessió extraordinària. 4-Per a guanyar el jubileu del Carme tots els fidels han de visitar una església de Religiosos o Religioses Carmelites, la del Terç Orde o Confraria. En defecte de les

mateixes els Terciaris i Confreres del Carme—sols ells—poden lucrar-lo visitant l'església parroquial. 5-En cada visita s'haurà de resar al menys sis Parenostres, Avemaries i Gloria-patri pregant per les intencions del Sant Pare. No està pas prescrit que es diguin de genolls.

La indulgència del Jubileu podrà aplicar-se per a la pròpia ànima?

Certament que sí; però com sia que no es pot guanyar sinó una sola indulgència plenària cada dia, serà bo aplicar-ne una per a si mateix i les altres fer-ne obsequi a les Ànimes del Purgatori.

Prodigis de l'Escapulari

Era l'any 1648, en el setge d'Iprés pels francesos, un corneta del regiment de Lomboy rebé en el pit el cop d'una bala enemiga.

Per un veritable i estupend prodigi la bala no li causà cap mal, sinó que havent topat amb el Sant Escapulari que el religiós soldat portava sobre el pit quedà aixafada. I el que és encara més admirable, tots pogueren observar clarament marcades en el projectil les imatges del Bon Jesús i de Maria tal com apareixien a l'Escapulari.

L'autor que dóna compte d'aquest fet diu haver extractat tots aquests detalls d'una informació verbal practicada al convent de Carmelites de Bruges el dia 9 de setembre de l'any 1651 i firmada pel Rnd. P. Andreu de Santa Maria, Prior de l'esmentat convent i per Felip de Maulde que presencià el prodigi, a més d'altres respectables testimonis.

EN EL SEGON ANIVERSARI

EL CARME està d'enhonorabona. Després d'haver obtingut la paternal benedicció i immerescudes frases d'encoratjament de set dels nostres digníssims Prelats de Catalunya, en complir-se el segon aniversari de la seva aparició, ha vist curullades les seves aspiracions i satisfets tots els seus desitjos amb el següent document tramès per l'Eminentíssim Cardenal de Tarragona al Rnd. P. Director i que diu textualment:

El Cardenal Vidal i Barraquer li dóna la benedicció que li demana en la forma que la tingui concedida pel seu Rvm. Prelat.

Lloat sigui Déu i Nostra Mare Santíssima per les distincions que ens han estat atorgades.

Diada de glòria

El cor del bon carmelita exulta de joia en apropar-se la data cent vegades memorable de la festa de la seva Mare Santíssima. No és possible conservar una engruna de noblesa dintre del cor, haver sospesat els incomptables beneficis que la Verge del Carme ha dispensat als seus devots i no experimentar una emoció amarada d'entusiasme cada cop que veu apropar-se aquella data inolvidable del dia setze de Juliol.

I què? No és l'Església nostra Mare qui ens convida a dilatar el nostre cor amb l'alegria? No és ella la que posa en els nostres llavis aquelles paraules amarades de sublim poesia, i inspirades al profeta Isaïas per la visió profètica de la benança dels temps messiànics: «Es gaubaran el desert i la terra àrida i jubilarà l'estepa i treurà flor»?

Considerant els immensos beneficis que Maria ha atorgat al seu Orde predilecte afegeix: «La glòria del Liban li serà donada, la magnificència del Carmel i de Saron». I en efecte, què són les belleses del Carmel i de Saron sinó un tènue besllum de la bellesa de l'Orde del Carme després que Maria l'ha mirat amb els seus ulls de misericòrdia?

Amb el Sant Escapulari que la Verge del Carme ha posat en mans dels seus Carmelites, aquests realitzaran estupends miracles guarint moltes enfermetats del cos i més encara de l'ànima. L'Església exalta joiosa totes aquestes coses i prorromp plena d'entusiasme: «Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran, llavors guimbarà el coix com el cervol i jubilarà la llengua dels muts. Car brollaran aigües en el desert i torrents a l'estepa. I la terra abrusada es tornarà un estany i el país eixarreït fontanes d'aigua».

No és pas això solament poesia, ans una exaltació magnífica de totes les gràcies i innumerables beneficis que Maria ha dispensat en ésser invocada amb el títol beneït del Carme. Per això en ésser arribada la festivitat de nostra dolça Mare podem sentir anyalment la seva veu, que amb un somriure infinit i allargant-nos el Sant Escapulari, penyora de la seva protecció, ens diu: «Afermeu les mans esllanguides i enfortiu els genolls afeblits. Digueu als torbats de cor: Tingueu coratge, no temeu».

Aplegats sota el mantell blanc de la Verge del Carme, què podrà atemoritzar-nos?

VIURE LA VIDA CARMELITANA

A moltes persones semblarà tal volta una paradoxa parlar d'una vida carmelitana. Desgraciadament hi ha persones no gens extranyes a les coses del Carme i àdhuc entusiastes del què fa referència a la Verge Carmelitana que ignoren l'existència d'una perfecció, d'una manera de viure netament carmelità.

No es tracta pas de fabricar una vida cristiana diversa de la que ens va ensenyar nostre Diví Redemptor; però és tan perfecte aquest model, són tants els seus detalls, que en la tela petita de la nostra ànima a penes sí hi quep un reduït conjunt. A pesar d'imitar tots els cristians un mateix model no n'hi ha cap que s'identifiqui.

Les ànimes carmelitanes sempre s'han distingit pel seu amor al silenci i reculliment; sembla talment que encara enyorin les delícies d'aquella solitud, quan separats de tot humà consorci habitaven en els antres de la muntanya del Carmel, amatents únicament a fabricar la mel de la perfecció carmelitana. No podent les ànimes que viuen en el món sostraurer's de conversar amb les criatures miren d'evitar l'excessiva locuacitat car sa-

ben que en el molt parlar difícilment podran no ofendre Déu.

També estimen la mortificació i d'ella en fan el seu aliment de cada dia, l'escut que les preserva de les escomeses dels formidables enemics de les ànimes. Imitant els herois de perfecció, que a mode de místiques i frondoses plantes, han crescut sempre en la muntanya del Carmel, han estimat de cor la Creu de Crist, fent-ne d'ella les seves delícies.

Finalment les ànimes carmelitanes han excel·lit sobre tots els altres cristians pel seu amor i devoció a Maria Santíssima. Si hem de considerar el Carmel com una escola, Maria n'és la professora; si preferim compararlo a un jardí, Maria n'és la jardinera. Aquí es confonen les virtuts carmelitanes amb les virtuts marianes.

Les ànimes carmelitanes han estat sempre com troços de cera blana posades en mans de Maria, la qual forma en elles amb una maestria incomparable la imatge de Jesús.

Sense Maria res no seria el Carmel i el dia que no fos per Ella hauria desertat de la seva missió, no tindria raó d'ésser i estaria pròxim a la seva destrucció.

Als nostres benvolguts lectors

Fem avinent a tots que ha començat el tercer any i que en conseqüència deuen satisfer el més aviat possible la seva quota de subscripció. El nostre desig seria poder usar en això de la màxima condescendència; però l'estat econòmic de la revista no ens ho permet. Confiam que els nostres estimats lectors se'n sabran fer càrrec.

Tampoc volem ocultar als nostres lectors, el propòsit de llarg temps acariciat, de millorar la nostra revista, de manera que no desdigni de la devoció que hi ha arreu de la nostra terra catalana a la Verge del Carme.

Amb la cooperació de tots seria aviat una realitat. Bastaria que cada lector s'esforcés una mica en procurar-nos noves subscripcions. El mitjà és, doncs, ben senzill i no menys eficaç.

Oí, lectors, que fareu aquest obsequi a Maria?

ESPÍGOLABLES

Unes paraules autoritzades

Jo crec que a tots els avantatges atribuïts en general als devots de Maria, se'n deuen afegir d'altres molt notables i singulars a favor dels confreres del Sant Escapulari del Carme.

No, no n'hi ha prou de dir que l'Escapulari del Carme és un senyal de predestinació de la mateixa manera que ho són totes aquelles pràctiques de pietat instituídes en honor seu. Jo pretenc que no n'hi ha altra que faci tan certa nostra predestinació com la de l'Escapulari del Carme, la qual hem d'acceptar en conseqüència amb més zel i constància que cap més altra.

Què hem de fer per tal d'obligar Maria perquè vetlli per nosaltres? Demanar l'hàbit que ens presenta Maria i portar-lo fins a la mort.

Bt. P. C. de La-Colombière

El primer Santuari de Maria

Una antiquíssima tradició carmelitana, oficialment acceptada per l'Església i consignada en la seva litúrgia i en l'ofici diví del dia de la festa del Carme ens assabenta, que molts dels deixebles d'Elias i Eliseu que habitaven a la muntanya del Mont Carmel, convertits ràpidament a l'Evangeli per la predicació dels apòstols, varen començar a practicar un culte especial a la Mare de Jesús.

En vida encara de la Santíssima Verge varen edificar en el seu honor el primer temple de la cristiandat, en aquell lloc precís on el Patriarca Elias vegea un dia pujar del mar el profètic núvol que era tipus i representació de la Puríssima Verge.

A l'esmentada capella s'aplegaven cada dia a hores determinades els heremites de Mont Carmel i amb càntics i pregàries començaren a honorar Maria com a Mare i Protectora del seu Orde.

Aquesta singular devoció envers Maria Santíssima els valgué el títol honorífic de

«Germans de la Benaurada Verge Maria de Mont Carmel» que els fidels començaren atorgar-los, confirmat més tard pels Papes i enriquit àdhuc amb indulgències i que fins el dia d'avui porten amb sant orgull els Carmelites.

Els Carmelites foren doncs, els iniciadors del culte a la Mare de Déu que tants de fruits havia de reportar a la cristiandat en extendre's entre els fidels. No és pas estrany que Maria hagi tan particularment distingit el seu Orde del Carme atorgant-li singulars i estimadíssims privilegis.

La visió de Sant Simó

Era la nit del quinze de juliol de 1251. Les hores es van despenjant silencioses d'un rellotge primitiu. Tota la natura ha emmudit: els ocells han penjat de les branques les seves arpes, si no és que les aïnen per a cantar la matinada següent i els tòtils cri-daners han aclucat les parpelles.

Pels claustres de l'immens convent de Cambridge sols el silenci hi té estada. La nombrosa comunitat de Carmelites s'ha lliurat al breu repòs que la regla els ordena i que els àngels vetllen de les astúcies del dimoni i de les paoroses visions nocturnes.

Per les esclertes d'una porta s'albira el tènue resplandor d'una llum roja i tremolosa, ruboritzada diria's d'esquinçar ella sola el vel atapeït de les tenebres nocturnes. És la cel·la del P. General, del qui més tard havia d'ésser Sant Simó.

Estaria vetllant el son dels seus religiosos? Serà per ventura que, a manera d'expert capità, haurà ullat a l'horitzó infinit algun perill greu per a la nau que governa?

En efecte: la nau que portava l'Orde del Carme feia alguns anys que cruïxia i sobrava a causa d'un fort temporal que contra ella s'havia desencadenat. Feia quatre anys justos que havia virat un tant de la ruta que tenia de bell antuvi marcada i des d'aquell moment semblava haver entrat en aigües pedregoses i que els acontereiments havien d'engolir-la fatalment.

(Seguirà)

CALENDARI DEL CARME

FESTES I INDULGÈNCIES DEL MES DE JULIOL

2. Dijous.—La Visitació de la Mare de Déu. *Ind. Plen. i Abs. Gen.*
7. Dimarts.—Comença la Novena de Nostra Ssma. Mare del Carme. *Indulgència de 7 anys i 7 quarentenes per cada dia que s'hi assisteixi.*
9. Dijous.—Bta. Joana Scopelli, vg.
13. Dilluns.—La Translació del cos de Sta. Teresa, vg.
15. Dimecres.—Vigília de la Mare Déu del Carme. Avui a migdia comença el *Jubileu del Sant Escapulari*, que poden guanyar tots els fidels amb les condicions assenyalades en un altre lloc d'aquest full.
16. Dijous.—Commemoració Solemne de la Benaurada Verge Maria del Carme. *Ind. Plen. i Abs. Gen.* A les esglésies Carmelitanes avui es dona la *Benedicció Papal*.
20. Dilluns.—Sant Elias Profeta, Patriarca i fundador de l'Orde del Carme. *Ind. Plen. i Abs. Gen.*
23. Dijous.—Octava de la Mare de Déu del Carme. *Ind. Plen.*
24. Divendres.—Btes. Teresa i Companyes, vgs. i mrs. *Ind. Plen.*
26. Diumenge.—Sta. Anna, mare de la Benaurada Verge Maria. *Ind. Plen.*
28. Dimarts.—Bt. Joan Soreth, cf.

El vinent mes d'agost es pot guanyar *Indulgència Plenària* els dies 7, 15, 16, 27 i 31. Es dona l'*Absolució General* als Terciaris el dia 15.

PRACTICA MENSUAL: Viure la vida Carmelitana

SANT PROTECTOR DEL MES

BTES. TERESA I COMPANYYES, VGS. I MRS. (24 de Juliol)

Entre les innumerables víctimes que causà la Revolució francesa, la sang de les quals va córrer abundosa pels carrers de París mereixen especial menció setze Religioses carmelites les quals saberen afrontar impàvides les ireds dels enemics de Crist i segellar amb la vida la fidelitat al seu Espòs estimat.

Arrencades violentment del monestir, foren ficades en una carreta i passejades entre insults pels carrers de París. Caminaven al martiri entre càntics d'alegria. Arribades al lloc del suplici, totes, abans d'entregar el cap al botxí, demanaren la benedicció de la Priora, que com la mare dels Macabeus les exhortava a la fortalesa, pujant ella l'última els graons del suplici...

COM HEM DE CELEBRAR NOSTRA FESTA

Es clar, lector, que tu vols celebrar tan bé com sàpigues la festa meua, teua i de tots els qui simpatitzen amb la devoció a la Mare de Déu del Carme, que m'atreveixo a dir que són tots els bons cristians.

Si vols fer aquell dia un obsequi ben agradós a Maria procura atansar-te a rebre amb tot el fervor del teu cor els Sants Sagraments. Es l'obsequi que Ella més estima i que tu si no tens un cor de pedra no podràs pas negar-li. Que siguin molts, tothom si fos possible, els que rebin el Sagrament de la Penitència i Comunió.

Aquest any no serà possible donar a la festa aquell lluïment i solemnitat exterior d'anys passats. Que la intensitat del

nostre fervor supleixi, doncs, aquest defecte; oimés quan han estat tantes les imatges de nostra Mare benvolguda profanades en aquests últims mesos, i cal una solemne reparació.

Procura assistir amb reculliment a totes les solemnitats tan del matí com de la tarda. No cerquis excuses; procura fer les combinacions necessàries per a estar en aquelles hores desvagat.

Mira de fer totes les visites possibles per a guanyar el Sant Jubileu. Les Ànimes del Purgatori estan esperant aquests sufragis; no els ho neguis. Tu pots donar-les una alegria infinita.

Propaga finalment segons les teves forces aquest full, i conqueriràs nous adeptes a la nostra causa.

EL CARME.—Direcció i administració: PP. CARMELITES.—OLOT (Girona)
Subscripció a l'any: Ptes. 1'25

OLOT: IMPREMTA BONET